

ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ

Μια γυναίκα προσφέρει πολύτιμο μύρο

ΥΜΝΟΣ

Ιδιόμελο των αίνων, Όρθρος Μ. Τετάρτης

«Ότε ή άμαρτωλός, προσέφερε τὸ μύρον, τότε ὁ μαθητής συνεφώνει τοῖς παρανόμοις· ή μὲν ἔχαιρε κενοῦσα τὸ πολύτιμον, ὁ δὲ ἔσπενδε πωλῆσαι τὸν ἀτίμητον· αὕτη τὸν Δεσπότην ἐπεγίνωσκεν, οὗτος τοῦ Δεσπότην ἐχωρίζετο· αὕτη ἠλευθεροῦτο, καὶ ὁ Ἰούδας δοῦλος ἐγεγόνει τοῦ ἐχθροῦ. Δεινὸν ή ραθυμία! μεγάλη ή μετάνοια! ήν μοι δώρησαι Σωτήρ, ὁ παθὼν ὑπὲρ ήμῶν, καὶ σῶσον ήμᾶς».

ΚΗΡΥΓΜΑ

Μεγάλη η μετάνοια!

Όλοι έχουμε συνδέσει τη βραδινή ακολουθία της Μεγάλης Τρίτης με το πρόσωπο της γυναίκας που άλειψε τα πόδια του Χριστού με μύρο. Ένα άλλο πρόσωπο, αυτό του Ιούδα, κατέχει επίσης σημαντικό ρόλο στην υμνολογία της ημέρας αυτής. Ας πλησιάσουμε αυτά τα δυο πρόσωπα με διάθεση αυτοκριτικής και αυτογνωσίας.

Τα τροπάρια της Μεγάλης Εβδομάδος είναι αριστουργήματα. Ιδιαίτερα αυτό της μοναχής Κασσιανής. Η ιστορία διασώζει το διάλογο που έκανε η Κασσιανή, ως υποψήφια νύφη, με τον αυτοκράτορα Θεόφιλο. Όταν ο Θεόφιλος, θαμπωμένος από την ομορφιά της της είπε: «από μία γυναίκα ήρθαν στον κόσμο τα κακά», αναφερόμενος στην αμαρτία των πρωτοπλάστων, η απάντηση της Κασσιανής δεν ήταν μόνο ρηξικέλευθη αλλά και άκρως θεολογική: «ναι, αλλά και από μια γυναίκα ήρθαν στον κόσμο τα καλά», αναφερόμενη στην ελπίδα της σωτηρίας που ήρθε μέσω της Παναγίας.

Τείνουμε συχνά ως άνθρωποι να δεχόμαστε ακατάκριτα ότι η Εύα, η γυναίκα, είναι η

GREEK ORTHODOX
ARCHDIOCESE OF AMERICA
DEPARTMENT OF RELIGIOUS EDUCATION

αιτία για την πτώση των πρωτοπλάστων. Ξεχνούμε όμως ότι ο Αδάμ, ο άνδρας, είναι συνεργός στην αποστασία και συνυπεύθυνος για την εξορία από τον παράδεισο. Οι πρωτόπλαστοι βαρύνονται εξίσου για την εισβολή της αμαρτίας στον κόσμο. Επιπλέον, ως χριστιανοί, γνωρίζουμε ότι η Υπεραγία Θεοτόκος, ως η νέα Εύα έφερε τη σωτηρία στον κόσμο. Έτεκε τον Σωτήρα Χριστό, τον νέο Αδάμ. Η αμαρτία των πρωτοπλάστων δεν έχει εξουσία επάνω μας. Είμαστε όλοι, γυναίκες και άνδρες, ελεύθεροι από την αμαρτία. Την αμαρτία του κόσμου πήρε επάνω του ο Χριστός. Ενώπιον του Θεού δεν υπάρχει αρσενικό και θηλυκό γένος. Όλοι είμαστε συναμαρτωλοί αλλά και ίσοι, με ίσα δικαιώματα στη σωτηρία. Όλοι είμαστε εικόνες Θεού.

Η υμνολογία της Εκκλησίας μας σήμερα, μας προσφέρει και μια άλλη προσέγγιση. Η «αμαρτωλή» γυναίκα αισθάνεται, ότι με τον τρόπο της ζωής της έφυγε μακριά από το Θεό της αγάπης. Συνέρχεται, μετανοεί και τρέχει στον Σωτήρα Χριστό για να δείξει έμπρακτα τη θέλησή της να αλλάξει της ζωή της, να ελευθερωθεί από το βάρος της αμαρτίας και να βαδίσει στο φως του Ευαγγελίου, με σωφροσύνη, με αγάπη, με ειρήνη και καταλλαγή. Οδηγείται από την αμαρτία στην αρετή. Από την άλλη, ο μαθητής Ιούδας που είδε τα θαύματα του Ιησού, άκουσε το λόγο Του, θαυματούργησε ο ίδιος και κήρυξε το Ευαγγέλιο, νεκρώνεται από το πάθος της φιλαργυρίας, προδίδει τον Κύριο και οδηγείται από το φως στο σκοτάδι. Από την αρετή στην αμαρτία. Από τη ζωή στην απώλεια.

Μια στιγμή είναι αρκετή στη ζωή να μας παρασύρει στην απώλεια ή να μας οδηγήσει στην σωτηρία. Ένας λόγος κακίας ή πονηρίας μας βάζει στο σκοτάδι της απώλειας. Ένα καρδιόβγαλτο «Κύριε ελέησον» μας ανοίγει διάπλατα τις πύλες του παραδείσου. Μπορούμε όλοι να είμαστε συνένοχοι στη φοβερή προδοσία του Ιούδα ή συμμετοχοι στην μεγάλη μετάνοια της «αμαρτωλής» γυναίκας. Αυτή την μεγάλη διάθεση για μετάνοια να μας χαρίζει καθημερινά ο Κύριος, που έπαθε για εμάς, να δέχεται την εξομολόγησή μας ως μύρο πολύτιμο και να μας σώζει.